

از بهار تا فاطمیه | روزه

بهار را به نوروز می‌شناسند و نوروز را به شادی‌ها و دیدوبازدیدهایش. این‌ها بد که نیست هیچ، خیلی هم خوب است. مساله وقتی مساله می‌شود که این ایام شادی با ایام عزا همراه می‌شود و مانند نوروز امسال که با فاطمیه تلاقی پیدا کرده، محل بحث می‌شود که کدام یک را باید بها داد؟
اولا باید گفت که در سطحی‌ترین نگاه، اگر شما در یک شب به مجلس عروسی یک دوست و مجلس ختم دوست دیگری دعوت شده باشید، به حکم عقل و شرع باید تسلیت گفتن را بر تبریک و جشن مقدم بدانید و در عزا شرکت کنید. اتفاقا مردم هم همین انتظار را دارند.

ثانیا، چرا بعضی‌ها همیشه دوست دارند دعوا راه بیندازند؟ مگر آدم عزادار به دیدن بستگان نمی‌رود؟ تازه الان یک فرصت است که از این ایام استفاده کنیم برای تبلیغ! تبلیغ هم که می‌دانید، از لباس مشکی شروع می‌شود و با کم‌تر خندیدن و یاد اهل بیت کردن ادامه می‌یابد. اصلا چه اشکالی دارد که در ایام نوروز، وقتی همه فامیل دور هم جمع‌اند، یکی روضه‌ای بخواند و یادی از مصیبت اهل بیت بکند؟ شاید یک جمله در مهمانی‌ها، کار خیلی از منبرها و مجالس را بکند. یک جمله در حد یک سلام: **صلی الله علیک یا فاطمه الزهرا علیها السلام**

